

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5656

гр. София, 28.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в закрито заседание на 28.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **9782** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от Л. Л. Д. от [населено място], за изменение на Решение №1736/11.03.2020г., постановено по адм.д. № 9782/2019г., в частта на разноските.

В молбата е посочено, че неправилно съдът е осъдил жалбоподателя да заплати на ответника сумата в размер на 360 лв. Поради това моли в тази част решенето да бъде изменено.

Ответникът – Ц. С. С., служител на „Център за градска мобилност“/ЦГМ/, чрез процесуалния си представител адв.Г., оспорват молбата, като неоснователна. Депозира становище.

Производството по делото е било образувано по жалба на Л. Л. Д. от [населено място], против принудителна административна мярка/задържане с техническо средство тип скоба от служители на [фирма] при СО/, наложена на 05.08.2019г. в [населено място] на паркирано МПС – л.а. марка „Хюндай С. Фе“ с рег. [рег. номер на МПС], на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

С решение №1736/11.03.2020г., съдът е отхвърлил жалбата на Л.Д. против принудителна административна мярка/задържане с техническо средство тип скоба от служители на [фирма] при СО/, и е осъдил жалбоподателя да заплати на ответника сумата в размер на 360 лв., представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението е било връчено на жалбоподателя на 18.05.2020г., като същото е окончателно и не подлежи на обжалване. В срока по чл.248 от ГПК е постъпила молбата за изменение на решението в частта на разноските. С оглед на горното съдът

намира същата за ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество молбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл.143, ал.4 от АПК когато съдът отхвърли оспорването / какъвто е и настоящият случай/ или оспорващият оттегли жалбата,подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноси, включително минималното възнаграждение за един адвокат.

Разпоредбата на чл.78 ал.5 ГПК във вр.чл.144 АПК урежда,че ако заплатеното на страната възнаграждение за адвокатска защита е прекомерно съобразно действителната и правна сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да го намали, но не в по-нисък размер от предвидения в Наредба № 1/09.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет.Направеното от страна на жалбоподателят възражение за прекомерност на уговореното (съответно заплатено) адвокатско възнаграждение,се явява неоснователно.

Съгласно Тълкувателно решение № 6 от 06.11.2013 г. по тълкувателно дело № 6/2012 г. на Върховен касационен съд, при намаляване на подлежащо на присъждане адвокатско възнаграждение поради прекомерност по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, съдът не е обвързан от предвиденото в § 2 от Наредба №1/09.07.2004 г. ограничение и е свободен да намали възнаграждението до предвидения в същата наредба минимален размер. Минималният размер в случая е 500 лв., съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения,а заплатеното адв.възнаграждение по делото е 360 лв.

С оглед на горното съдът намира, че молбата по реда на чл. 248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК от Л. Д. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Водим от горното и на основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от Л. Л. Д. от [населено място], за изменение на Решение №1736/11.03.2020г., постановено по адм.д. № 9782/2019г., в частта на разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване, с оглед на разпоредбата чл.248, ал.3 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК.

СЪДИЯ: